

ת"פ 59038/12 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחים ג'בארי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 59038-12-12 מדינת ישראל נ' ג'בארי

בפני כבוד השופטת הדסה נאור

הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד	עבד אלרחים ג'בארי	בעניין:
המואשימה	איציק אמיר	ע"י ב"כ עו"ד	מדינת ישראל
	ג ג ד		
		עסליה	
		ע"י ב"כ עו"ד	

הכרעת דין

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגوروו הנאשם ומ' מ' (להלן: "המתلون") באום אל פחם ובמהלך משחק כדורגל שהתקיים ביום שבת ה- 12.8.11, בין קבוצות הcadogel של אום אל פחם ורעננה, בmgrash באום אל פחם (להלן: "ה mgrash"), פרץ ביציע המגרש ויכוח בין הנאשם למתרון.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, על רקע הוויוכוח המתואר לעיל, הגיע הנאשם בתאריך 14.8.12 סמוך לשעה 09:27 למקום עובdotו של המתلون ברחוב נתן אלתרמן 4 בת"א ותקף את המתلون שלא כדין בכך שהכח אותו באגראפים לפניו ולגופו ובעט בו.

המתلون נפל לרצפה והנאשם המשיך לחבטתו בו, לבוטט בו ובסלב מסוים הPsiil את נעליו מרגלו והחל לחבט עם הנעל במתרון שהוא שרווע על הרצפה, כאשר כל העת המתلون צעקן צעקות כאב וקורא לעזרה.

כתוצאה לכך החל לרדת למתרון דם רב מפניו ונגרמו לו חתך סביב עין שמאל, נפיחות באוזן אוקסיפיטלי, רגשות במותן שמאל ושפשופים בגפיים שהינן חבלות ממש, כמו כן נזקק המתلون לתפרים בפניו.

על כל אלה מואשם הנאשם, בפרק הוראות החיקוק, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, על פי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בمعنىו לכתב האישום הודה **הנאשם**, באמצעות בא כחו, בנסיבותו בזמן ובמקום האירוע, אך כפר במיחס לו בכתב האישום וטען כדלקמן:

א. במהלך הוויוכוח שפרץ בין המתلون ב mgrash קילל אותו המתلون.

ב. במועד האירוע פגש את המתلون וביקש לברר עמו מודיע קילל אותו.

- ג. בתגובה הרים המתلون את ידו למעלה ושניהם נפלו יחד כשהוא מעל המתلون.
- ד. כתוצאה מהනפילה נחבל המתلون וגם לו נגרמה שריטה.
3. מטעם **המאמינה** העידו המתلون, שני עדי ראייה, ישראל מיבר (להלן: "**עד הראייה מיבר**") וחיים רפטוב (להלן: "**עד הראייה רפטוב**"), בס"ר משה חדד אשר גבה את הودאת הנאשם בתחנת תל-אביב צפון ובס"ר מייכאל דניאל שערך דוח פוליה והוגשו סיכום אשפוז מחלוקת השהייה במרכז הרפואי ת"א ע"ש סוראסקי ותצלומי החבלות במתلون.
- ראיות ההגנה** נסמכו על עדותו של הנאשם.
4. לאחר שגרסת המתلون וגרסת הנאשם סותרות זו את זו בנקודות שהן בלב המחלוקת והנוגעות לשאלת האם תקף הנאשם את המתلون וגרם לחבלותיו, כתענט המתلون, אפתח דזוקא בסיקור עדויותיהם של עדי הראייה האובייקטיביים, השופכות אוור על ההתרכחות, גם אם לא היו עדים לראשתה.
5. בעדותו הראשית תיאר **עד הראייה מיבר** כי במועד האירוע ישב בכיסא במרפסת בדירתו, כשלפתע שמע צעקות רמות בשפה הערבית וכשהביט החוצה מבעד התריסים הבין כי: "[...] שני אנשים מתווכחים [...] באיזשהו שלב אדם אחד התחיל לתקוף את השני [...] הוא חבט בו, הטיל אותו על רצפה, המשיך לבועט בו, חלץ את הנעל והמשיך לחבוט בו. נשמעו צעקות הצל>[...]."
- הצטרפו כמה אנשים, ניסו להפריד והדבר לא הצליח [...] באיזשהו שלב האדם שהיכה עזב את האדם המוכה ונעלם [...] הרימו את הבוחר המוכה, הושיבו אותו על שפת המדרכה מתחת למרפסת והוא היה עם דם [...]."
- שאלה מה עשה האדם המוכה, השיב כי: "**ניסה להתנוון. הוא לא היה אקטיבי יותר מדי**". לדבריו, משיחבין באלים פיזית, הזעיק משטרת אשר הגיעו למקום כ-5 דקות לאחר הימלטות הנאשם מהמקום. לאחר מכן, לדבריו, פונה המתلون באמבולנס לקבלת טיפול רפואי.
- תיאור דומה עלתה גם ב**חקירה הנגדית** של עד הראייה מיבר. שם, לשאלה האם יכול להיות את האדם המוכה, הצבע בזיהירות על המתلون שנכח באולם וטען כי ראה את המתلون לראשונה במועד האירוע, אף כי לא שלל את האפשרות שנטקל בו בשכונת מגוריו עוד לפני כן.
- לשאלת ב"כ הנאשם בנווגע לנוכחותם של כ-5-3 אנשים בזירה אשר ניסו להפריד בין המתلون לנאשם כדי שתיאר בעדותו הראשית, אישר את גרסתו, אם כי לא במלוא הביטחון וכן התקשה לדין ולמקם את נוכחותם של אותם האנשים על פני ציר הזמן: "[...] אני מניח שכן [...] אני מניח שהאנשים היו שם. זה קרה מזמן וכן אני מшиб שאני מניח שכן".

לשאלה האם הבחן כי הנאשם השתמש בכלי חד כלשהו שלטעת המתלוון גرم לחבלותיו, השיב כי: "לא ראייתי שהמוכחה נזכרת או נחתך באמצעות איזשהו מכך".

6. **עד הראייה רפואי** ציין בעדותו הראשית כי הוא מכיר את המתלוון בתור עובד ניקיון בבניין מגוריו במשך כ-12 שנים.

על פי גרסתו, במועד האירוע שהוא בDIRתו של פטפט עזעקה. תחילתה, לדבריו, התעלם מכך, אך הצעקות לא חדרו ומשכך הביט החוצה והבחן באדם גדול בעל שער אפור גזהר מעל המתלוון אשר ניסה להתגונן: "[...] הוא (הנائم - ה.g.) ממש היכה אותו עם אגרופים בפנים [...] הוא ממש שכב על הרצפה במצב של התגוננות. ברור שזאת לא הייתה תקיפה על רקע התగורות [...] ראייתי אותו על הרצפה, מנסה להגן על עצמו ומתקבל אגרופים בראשו. הוא בעיקר חוף ולא הצליח להתגונן".

עוד תיאר בעדותו שירד מיד למיטה, שם הבחן במתלוון שכוב על הרצפה כשלידו עמדת אישה. לדבריו, מבל' להתעכוב רץ לכיוון אליו סבר שברח הנאשם, אם כי לא הצליח לאטרו.

כששב למקום, היו סביב המתלוון אנשים שהושיבו אותו. בהמשך, לדבריו, פונה המתלוון באמבולנס לקליטת טיפול רפואי.

בביקורת הנגידית עליה תיאור דומה. גם כשהתבקש ע"י ב"כ הנאשם לסתור הסבר על כך כי דבריו סותרים את גרסתו של עד הראייה מיבר לפיה נכון בעת האירוע כ-5-3 אנשים. הסביר כי: "[...] הוא (עד הראייה מיבר - ה.g.) לא ראה. הוא ראה אחרי האירוע. אחרי שהתקף ברוח הוי סביבו באמצעות 5-3 אנשים. תוך כדי האירוע לא היה אף אחד. [...] אני לא ראייתי שמשהו ניסה להפריד [...]" . כמו כן, העלה ב"כ הנאשם מספר שאלות שנועדו להצביע על סטיות מסוימות בתיאור הפרטים המזהים של הנאשם אשר נמסרו על ידי עד הראייה רפואי בהזדמנויות שונות וכן על ידי עד הראייה מיבר, אך תשובהו של העד לא סייעו לנאים, במיוחד כשאין מחלוקת שהנائم הוא זה שהשתתף באירוע עם המתלוון.

לשאלת ב"כ הנאשם האם הבחן כי הנאשם החזיק בכלי חד כלשהו השיב בשלילה.

7. **ציילומי החבלות** על גופו של המתלוון (ת/4) הוגשו בהם נראים שטפי דם רבים על פניו של המתלוון, לרבות סימן חבלה לצד שמאל של פניו באזורי הקרוב לעין השמאלית של המתלוון.

מסיכום אשפוז של המתלוון מיום 14.08.12 (ת/1) למדים שבבדיקתו נמצא: "[...] חנק סביב עין שמאל, נפיחות באזורי אוקסיפיטלי, ריגשות במותן שמאל ושפופים בגפיים". במיון קיבל המתלוון טיפול רפואי ובמסגרתו נתפר החתקן ב-3 תפירים.

האישור הרפואי הוגש בהסכמה ואין מחלוקת בדבר החבלות, כפי שמתוארות גם בכתב האישום.

8. עדויותיהם של עדי הראייה בתיאור האירוע מתישבים גם עם **גרסת המתלוון** לפיה הותקף על ידי

הנאשם.

בעדותו הראשית תיאר המתلون כי מספר ימים קודם לאיורע, הגיע למגרש כדי לצפות במשחק הcadrogel על מנת להפיג את השעומם והפגין חוסר עניין מוחלט בקבוצה, במשחק ובתוצאותיו.

לטענתו, התנהל בין לבון הנאשם, אותו לא הכיר טרם המפגש במגרש, ויכוח מילולי קצר, שערך שתי דקנות, על רקע משחק הcadrogel בו צפו במגרש, כשהנאשם הטיח בו שקייל את אחיו, שהוא מאמן קבוצת הנוער של מכבי אום אל פחם, והוא הכחיש בפניו את הטענה.

בהתיחסו לאיורע הדגיש המתلون כי נדרש מאמץ ניכר על מנת להגיע אליו ולאתרו במקום עבודתו: "[...] הוא (הנאשם - ה.ב.) נסע 60 ק"מ מאום אל פחם לתל-אביב [...] אם אני לא אגיד לך איפה אני עובד בדיקוק קשה למצוא אותו, אז נראה הוא עקב אחרי הוא צפה עלי. [...] היו פעילים שעשו שיפוצים והם אמרו לי שימושו מחפש אותו[...]."

תיאור דומה עליה בחקירה הנגדית של המתلون שם הרחיב כי בעת איורע התקיפה נוכחו במקום פעילים אשר גם צילמו את המתلون על-פי בקשתו. כאשר נשאל האם נמסר מידע זה למשטרה, השיב כי: "[...] מה שחקרו אותי אמרתי [...] אני יכול לזכור מה שאלו אותי במשטרה? אני לא יכול לזכור [...]." וכך תיאר המתلون את שדבריו איורע: "[...] והיה ויכוח [...] והוא התחיל להרביץ, הגנתי על עצמי ובסוף לא הצליחי. מה היה לו ביד אני לא ידע דזקן או משה, כתוצאה מהתקיפה היו לי 4 תפירות ליד עין שמאל, והוא בעט بي, הרבה בעיות ואגרופים [...] הייתי בבית חולים.".

כאמור, אין מחלוקת בדבר החבלות.

9. באשר לשימוש בcoli חד כלשהו לגרימת החבלות, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם לפיה שימוש זה לא הוכח, שכן המתلون עצמו לא העיד כי הבין coli חד מסווג מסוים בידי הנאשם, וניתן להבין מעודתו, כפי שצוטט לעיל, שהוא רק משער כי הנאשם עשה שימוש בדזקן או coli חד אחר, במהלך האירוע, וכי אלה גרמו לו לחתק סביב העין השמאלית.

זאת ועוד, לא הובאה כל ראייה שחייבתו של המתلون, לרבות החתק סביב עינו השמאלית, נגרמו מcoli חד כלשהו. גם עדי הראיה שלו את האפשרות שהבחןו בשימוש coli חד כלשהו על ידי הנאשם במהלך האירוע התקיפה.

ואכן המאשימה לא ייחסה לנאשם שימוש coli חד, במהלך התקיפה באמצעות החבלה המשנית.

10. אל מול עדות המתلون ועדי הראיה עומדת **עדותו של הנאשם**.

בהתודעה המשטרתית מסר הנאשם גרסה לפיה התהפקו היוצרות, שכן היה זה הוא שהותקף על ידי המתלון ולא כפי שנטען נגדו. הנאשם תיאר כי כבר בעת הוויוכוח על רקע משחק הcadrogel באצדדיין באוטם אל-פחם שהתרחש כמספר ימים ע過ר לאירוע, ניסה המתלון לתקוף אותו, אך הנוכחים במקום הצליחו להפריד ביניהם. עוד מסר כי במועד האירוע הגיע למקום עבודתו של המתלון מאחר שאף הוא עובד בקרבת מקום בתל-אביב, וזאת במטרה לברר עמו מודיעין הוא קיל את אחיו במהלך משחק הcadrogel. גרסתו, המתלון הוא זה שהרים את ידו על מנת לתקוף אותו, ובעקבות ניסיונו להטగונן, שניהם נפלו ארצה. כתוצאה מנפילה זו, לדבריו, נחבל המתלון. לחיזוק גרסתו הציג בפני החוקר סימן שפושף ישן ברגלו הימנית. את המשך האירוע תיאר באופן הבא: "[...] אני ראייתי אותו (את המתלון - ה.ג.) הוא נחתר מעל העין אני ראייתי דם והוא תפס את החולצה שלי ולא רצח לעזוב והתחילה לצעוק תזמין משטרת זומינו ואני נבהלה ובקשתי ממנו לעזוב ואז החלטתי לעבודה שלי[...]."

בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם שמסר בהודעתו המשטרתית הגדית כשתנה לו הזדמנות נוספת לתת הסבר לחבלות שנגרמו למתלון, חזר וטען כי המתלון נחבל כתוצאה מהנפילה. לשאלה מדוע לא הזמן אמבולנס שראה שהמתלון מדם השיב: "ידעתי שישבוואו השכנים והם יזמינים אמבולנס. הודיעתי להורים שלו. אני לא אדם אכזרי שיתקוף וילך [...] ראייתי שהוא נחתר ולא נגע בצוואר חמורה. נבהלה. היו אנשים במקום שיעורו לו. לא היה לי מה לעשות שם. הסתבכתי קצת וחשבתי דבר ראשון להודיע להורים שלו מה קרה[...]."

עוד תיאר כי אכן דיווח למשפטו של המתלון אוזות האירוע, ובהמשך, שלח את המכובדים למשפטו של המתלון על מנת להשיג סולחה בסכסוך בין לבין המתלון.

11. כאמור, גרסתו של המתלון נתמכת בעדויותיהם של שני עדי ראייה אובייקטיביים, ולא הובאה כל ראייה על ידי ההגנה להוכיח טענותם לפיה עדותם הייתה מגמתית לסטייה למתלון.

לטענת עד הראייה מיבור ראה את המתלון לראשונה במועד האירוע ואף כי לא שלל את האפשרות שנטקל בו בשכונת מגורי, אין מחלוקת שעלה פי גרסתו, שלא נסתרה לא היה לו ואין לו כל קשר עם המתלון.

עד הראייה רפטוב אישר כי הוא מכיר את המתלון בטור עובד ניקיון בבניין מגורי במשך 12 שנה, אך לא נטען ולא הוכח שמדובר ביוטר מהירות שטחית. لكن לטענה שגם לעד זה היה אינטresse להיטיב עם המתלון ועל כן לא סיפר על האירוע כהוועיתו אין על כל בסיס ראייתו.

ב"כ הנאשם הצבע על סתיירות בעדויותיהם של עדי הראייה ובעיקר בתשובותיהם לשאלות האם נכוןו אנשים נוספים באותו יום האירוע ומספרם, משך זמן האירוע, תיאור מבנה גופו של התקוף.

לא מצאתי שהסתירות עליהן הצבע ב"כ הנאשם מהותיות. מדובר באירוע מתגלגל שככל אחד מהעדים חשף אליו בנקודת זמן שונה, הבחן בו והגביל אליו מקום אחר ובאופן שונה, על פי תיאורם של כל אחד מהם.

שני העדים, שלא נפל רבב בעדותם ובמהימנותם, מתארים אדם אחד, הוא המתלון שנותר במקום האירוע גם לאחר סיומו, מותקף ומתקונג ואדם אחד, הוא הנאשם שנמלט מהמקום לאחר האירוע, תוקף את המתלון

וגורם לו לחבלות. עדויותיהם מתיישבות היטב עם גרסת המתלון לפיה הותקף והוא על ידי הנאשם ושולות את גרסת הנאשם לפיה רק התגונן מפני המתלון, שניטה לתקוף אותו.

מאחר שכאמר, עדויותיהם של עדי הראייה היו אמינות בעניין בהיותם נודרי כל זיקה למי מהצדדים המעורבים או אינטראס בתוצאות ההליך, למעט החשיבות שראו בהבאת הותקף לדין, והנ帀ה עצמו לא יכול היה להצביע על מניע שהיה לעדי הראייה לתמוך דוקא בגרסה המתלון, נשמט הבסיס תחת גרסת הנאשם אמינותה, לפחות ככל שהוא נוגעת לשלב אליו נחשפו עדי הראייה.

לכך יש להוסיף, שלא רק שאין מחלוקת באשר להמצאות המתלון שרוע על הרצפה בשלב כלשהו משלבי האירוע, עד הראייה מיבור סיפר בעדותו שהבחן בנאשם מפייל את המתלון על הרצפה והנ帀ה עצמו לא המציא כל ראייה לתמוך בגרסהו לפיה המתלון נפל שעיה שהנאשם ניסה להtagונן מפני תקופתו וכי בשל נפילה זו נחבל המתלון.

חיזוקים נוספים לגרסה המתלון, ככל שעדותו המפורטת, הקוורנטית והאמינה דורשת ראיות כאלה, ניתן גם למצוא בכל אחד מהלאה:

בהתנהגות הנאשם טרם האירוע, שעלה אף שטען שעבד, בתקופה הרלוונטית, בסמיכות למקום עובduto של המתלון, והוא כי הגיע למקום שבו **"הלך אליו לא בשבייל אלימות, אלא כדי לברר אותו מה קרה ביום השבת [...]" הטעות שלי שהלכתי [...]** לא הייתה צריכה ללחט לדבר אותו [...]
באתי אליו. עבדתי קרוב. בכונה באתי אליו למקום שלו [...] עבדתי בצהלה [...] מקום האירוע קרוב **לzechla 5 דקות. גם אם הייתה עובד בתל-אביב במקום אחר, הייתה הולך אליו. נסעה אליו עם הרכב.**

בהתנהגות הנאשם לאחר האירוע, הימלטותו מזירת האירוע כשהוא מותיר במקום את המתלון פצוע ומדם ברוחבה של עיר, ללא כל ניסיון להזעיק עזרה רפואיות וניסיונו ל הגיעו לסתולחה על ידי שליחת בני משפחתו ומוכבדים לבתו ומשפחתו של המתלון כבר ביום האירוע.

כל אלה מעידים על כוונתו של הנאשם להטעמתו עם המתלון ולפגוע בו.

ב"כ הנאשם בסיכון טען שעצם פניו של הנאשם למוכבדי אום אל פחים ושליחתם אל ביתו של המתלון במטרה לסיים את הסכסוך בסולחה, מלמדת על כך כי ביום האירוע הייתה כוונתו **"לברר עם המתלון למה קילל את אחיו ולא הייתה לו כל כוונה לתקוף את המתלון".**

domniyi כי בנסיבות זו נתפס ב"כ הנאשם לכלי טעות. דוקא בעניין זה התנהלותו של הנאשם מעידה על תחשות אשם ורצון להימנע מתגובה נגד של משפחת המתלון.

המתלון אישר כי היו ניסיונות לסתולחה, באמצעות נכבדי העיר ואף כי הנאשם הגיע לבתו והוא נשק לו כמקובל בקהילה. עם זאת הבוחר כי לא הסכים להמשיך בניסיונות ההידברות לסתולחה ומשכرك היה לא יצא לפעול ולא נערך ביןינו לבין הנאשם כל הסכם סולחה. דחית ניסיונות המcobדים להביא לסיום הסכסוך בסולחה יכולה ללמד ולו לכואורה על עצמת הפגיעה במתלון.

12. סוף דבר - כפי שהבהירתי לעיל, גרסת המטלון שהייתה אמינה עלי, מהטעמים שמניתי בקביעת מהימנותו, נתמכה בעדויותיהם המהימנות והאובייקטיביות של עדי הראיה ומקבלת חיזוקים מהתנהלות הנאשם.

מайдך, גרסת הנאשם נסתירה באופן פוזיטיבי על ידי עדות עדי הראיה והסבירו להתנהגו ע過ר לביצוע העבירה ולאחריה, לא שכנוו אותו, בהיותם חסרי היגיון.

הנאשם לא סיפק כל הסבר הגיוני לנסיעה המיוחדת שביצע במקום עבודתו של המטלון, ימים ספורים לאחר האירוע בMagnitude, כדי לברר מדוע קילל את אחיו - המאמין - ונותרה הסיבה ההגיונית היחידה והוא על מנת לנתקום בו על מה שנראה כפגיעה באחיו.

הנאשם לא נתן כל הסבר הגיוני לסייעת הימלטו מהזירה מבלי להעניק עזרה למטלון, אף שראה שהוא נחבל ומדdam, ולבסוף בסיום מידי של האירוע בסולחה, מלבד החשש מתגובה המטלון ומשפחתו למשעיו.

התוצאה, מכל האמור לעיל, היא שאני קובעת שהמאמינה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתוב האישום ומרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית על פי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, במעמד הצדדים